

Ha'azinu Bet

[Deuteronomy]

(32)32:For their vine is the vine of Sedom, Of the fields of Amorah: Their grapes are grapes of gall, Their clusters are bitter:

33:Their wine is the poison of serpents, The cruel venom of asps.

34:Isn't this laid up in store with Me, Sealed up among My treasures?

35:Vengeance is Mine, and recompense, At the time when their foot shall slide: For the day of their calamity is at hand, The things that are to come on them shall make haste.

36:For the LORD will judge for His people, Reconsider for His servants; When He sees that [their] power is gone, There is none controlled or helped.

37:He will say, Where are their gods, The rock in which they took refuge;

38:Which ate the fat of their sacrifices, Drank the wine of their drink-offering? Let them rise up and help you, Let them be your shelter!

39:See now that I, even I remain the same, There is no god aside from me: I cause death and bring to life; I wound, and I heal; There is none who can deliver out of My hand.

40:For I lift up My hand to heaven, And say, As I live forever,

41:If I whet my glittering sword, My hand takes hold on judgment; I will render vengeance to My adversaries, I will recompense those who hate Me.

42:I will make My arrows drunk with blood, My sword shall devour flesh; With the blood of the slain and the captives, From the initial pillages of the enemy.

43:Rejoice, you nations, [with] His people: For He will avenge the blood of His servants, Will render vengeance to His adversaries, Will placate His land, His people.

44:Moshe came and spoke all the words of this song in the hearing of the people, he and Yehoshua the son of Nun.

כִּי־מִגֶּפֶן סֹדִם גִּפְנֵם³²⁽³²⁾

עֲנַבְמוֹ עֲנַב־רוֹשׁ

חַמַּת תַּנִּינִם יֵינֵם³³

הֲלֹא־הוּא כְּמִס עֲמָדֵי³⁴

לִי נֶקֶם וְשִׁלֹּם³⁵

כִּי קָרוֹב יוֹם אֵינֶם

כִּי־יִדְּיִן יְהוָה עִמּוֹ³⁶

כִּי יִרְאֶה כִּי־אֲזַלֶּת יָדַי

וְאָמַר אֵי אֱלֹהֵימוֹ³⁷

אֲשֶׁר חָלַב זִבְחֵימוֹ יֹאכְלוּ³⁸

יִקְוּמוּ וַיַּעֲזֹרְכֶם

רְאוּ עֵתָה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא³⁹

אֲנִי אֲמִית וְאֶחֱיָה

וְאֵין מִי־דֵי מְצִיל:

וְאִמַּרְתִּי חֵי אֲנֹכִי לְעַלְמֵם:

וְתֵאחַז בְּמִשְׁפַּט יָדַי

וְלִמְשִׁנָּי אֲשַׁלֵּם:

וְחֲרַבִּי תֹאכַל בָּשָׂר

מִרְאֵשׁ פְּרָעוֹת אוֹיֵב:

כִּי דַם־עַבְדֵי יִקּוֹם

וְכִפֵּר אֲדָמָתוֹ עִמּוֹ:

וּמִשְׁדָּמֹת עֲמָרָה

אֲשַׁכֵּלֶת מְרוֹת לָמוֹ:

וְרֹאֵשׁ פְּתָנִים אֲכֹרֶר:

חַתּוּם בְּאוֹצְרוֹתַי:

לְעֵת תִּמּוּט רַגְלֵם

וְחֵשׁ עֵתְדֹת לָמוֹ:

וְעַל־עַבְדֵי יִתְנַחֵם

וְאֶפֶס עֲצוּר וְעֹזֹב:

צוּר חֲסִיו בּוֹ:

יִשְׁתּוּ יַיִן נְסִיכֶם

יְהִי עֲלֵיכֶם סִתְרָה:

וְאֵין אֱלֹהִים עֲמָדֵי

מִחֲצָתִי וְאֲנִי אֶרְפָּא

כִּי־אֶשָּׂא אֶל־שָׁמַיִם יָדַי⁴⁰

אֶם־שָׁנוֹתַי בְּרַק חֲרָבִי⁴¹

אֲשִׁיב נֶקֶם לְצָרֵי

אֲשַׁכֵּר חֲצִי מִדָּם⁴²

מִדָּם חָלָל וְשִׁבְיָה

הֲרַנִּינוּ גוֹיִם עִמּוֹ⁴³

וְנֶקֶם יִשָּׁיב לְצָרָיו

וַיָּבֵא מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַשִּׁירָה־הַזֹּאת בְּאָזְנוֹ⁴⁴

45: Moshe concluded speaking all these words to all Yisrael;

46: He said to them, Set your heart to all the words which I testify before you this day, which you shall command your children, so that they observe to do all the words of this Teaching.

47: For it is no vain thing for you; because it is your life, and through this thing you shall prolong your days in the land, whither you go over the Yarden to possess it.

48: The LORD spoke to Moshe that same day, saying,

49: Get you up into this mountain of Avarim, to Mount Nevo, which is in the land of Moav, that is over against Yericho; and see the land of Canaan, which I give to the children of Yisrael for a possession;

50: and die on the mountain whither you go up, and be gathered to your people, as Aharon your brother died on Mount Hor, and was gathered to his people:

51: because you trespassed against Me in the midst of the children of Yisrael at the waters of Merivah of Kadesh, in the wilderness of Tzin; because you didn't sanctify Me in the midst of the children of Yisrael.

52: For you shall see the land from afar; but you shall not enter there, into the land which I give the children of Yisrael.

הָעַם הוּא וְהוֹשַׁע בֶּן-נּוּן: וַיִּכְלַם מֹשֶׁה לְדַבֵּר אֶת-כָּל-
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל-כָּל-יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם שִׁימוּ
לְבַבְכֶם לְכָל-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אֲנִי מְעִיד בְּכֶם הַיּוֹם
אֲשֶׁר תִּצְוּם אֶת-בְּנֵיכֶם לְשַׁמֵּר לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-דְּבָרֵי
הַתּוֹרָה הַזֹּאת: וַיֹּדַע כִּי לֹא-דָבָר רֶק הוּא מִפְּנֵי
כִּי-הוּא תֵּיכֶם
וּבְדַבֵּר הַזֶּה תִּתְּרֶיכוּ יָמִים עַל-הָאָדָמָה אֲשֶׁר אַתֶּם
עֹבְרִים אֶת-הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ:
וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בְּעֵצָם הַיּוֹם הַזֶּה
לֵאמֹר: עֲלֵה אֶל-הַר הָעֵבְרִים הַזֶּה הַר-נֶבֹו
אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ מוֹאָב אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי יַרְחוֹ וּרְאֵה
אֶת-אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
לְאֶחְזָה: וַיָּמָת בְּהַר אֲשֶׁר אַתָּה עֹלֶה שָׁמָּה
וְהָאֶסְף אֶל-עַמֶּיךָ כַּאֲשֶׁר-יָמָת אַהֲרֹן אַחִיךָ
בְּהַר הַהָר וַיֵּאֶסְף אֶל-עַמּוּיוֹ: עַל אֲשֶׁר מְעַלְתֶּם
בִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִי-מְרִיבַת קְדֵשׁ
מִדְּבַר-צֹן עַל אֲשֶׁר לֹא-קִדַּשְׁתֶּם אוֹתִי בְּתוֹךְ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: כִּי מִנְּגִיד תִּרְאֶה אֶת-הָאָרֶץ וְשָׁמָּה
לֹא תָבֹוא אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-אֲנִי נֹתֵן לְבְנֵי
יִשְׂרָאֵל:

Ha'azinu Bet

[Deuteronomy]

(32)32:For their vine is the vine of Sedom, Of the fields of Amorah: Their grapes are grapes of gall, Their clusters are bitter:

כִּי־מִגֶּפֶן סֹדֶם גִּפְנֵם³²⁽³²⁾

עֲנַבְמוֹ עֲנַב־רוֹשׁ

וּמִשְׂדֵּמֹת עֲמֹרָה

33:Their wine is the poison of serpents, The cruel venom of asps.

חַמַּת תַּנִּינִם יַיִנָּם³³

אֲשַׁכֵּלֶת מְרוֹת לָמוֹ:

34:Isn't this laid up in store with Me, Sealed up among My treasures?

הֲלֹא־הוּא כִּמְס עִמָּדִי³⁴

וְרֹאשׁ פְּתָנִים אֲכֹזֵר:

35:Vengeance is Mine, and recompense, At the time when their foot shall slide: For the day of their calamity is at hand, The things that are to come on them shall make haste.

לִי נֶקֶם וְשִׁלְּם³⁵

חַתּוּם בְּאוֹצְרוֹתַי:

כִּי קָרוֹב יוֹם אֵיִדָּם

לְעֵת תַּמוּט רַגְלָם

36:For the LORD will judge for His people, Reconsider for His servants; When He sees that [their] power is gone, There is none controlled or helped.

כִּי־יִדְּיִן יְהוָה עַמּוֹ³⁶

וְחָשׁ עֲתָדֹת לָמוֹ:

כִּי יִרְאֶה כִּי־אֲזַלֶּת יָד

וְעַל־עַבְדָּיו יִתְנַחֵם

37:He will say, Where are their gods, The rock in which they took refuge;

וְאָמַר אֵי אֱלֹהֵימוֹ³⁷

וְאָפֶס עֲצוּר וְעֻזּוֹב:

38:Which ate the fat of their sacrifices, Drank the wine of their drink-offering? Let them rise up and help you, Let them be your shelter!

אֲשֶׁר חָלַב זִבְחֵימוֹ יֹאכְלוּ³⁸

צוּר חֲסִיו בּוֹ:

יָקוּמוּ וַיַּעֲזֹרְכֶם

יִשְׁתּוּ יַיִן נְסִיכָם

39:See now that I, even I remain the same, There is no god aside from me: I cause death and bring to life; I wound, and I heal; There is none who can deliver out of My hand.

רָאוּ | עֵתָה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא³⁹

יְהִי עֲלֵיכֶם סִתְרָה:

אֲנִי אֲמִית וְאֶחֱיָה

וְאִין אֱלֹהִים עִמָּדִי

וְאִין מִיָּדִי מַצִּיל:

מִחֲצָתִי וְאֲנִי אֶרְפָּא

40:For I lift up My hand to heaven, And say, As I live forever,

וְאִמַּרְתִּי חֵי אֲנֹכִי לְעֹלָם:

כִּי־אֲשָׂא אֶל־שָׁמַיִם יָדִי⁴⁰

41:If I whet my glittering sword, My hand takes hold on judgment; I will render vengeance to My adversaries, I will recompense those who hate Me.

וְתֵאָחַז בְּמִשְׁפַּט יָדִי

אֶם־שָׁנוֹתִי בְּרֶק חֲרָבִי⁴¹

וְלִמְשָׁנָאִי אֲשַׁלֵּם:

אֲשִׁיב נֶקֶם לְצָרָי

42:I will make My arrows drunk with blood, My sword shall devour flesh; With the blood of the slain and the captives, From the initial pillages of the enemy.

וְחֲרָבִי תֹאכַל בָּשָׂר

אֲשַׁכֵּיר חֲצִי מַדָּם⁴²

מִרֹאשׁ פְּרָעוֹת אוֹיֵב:

מַדָּם חָלָל וְשִׁבְיָה

43:Rejoice, you nations, [with] His people: For He will avenge the blood of His servants, Will render vengeance to His adversaries, Will placate His land, His people.

כִּי דַם־עַבְדָּיו יִקּוּם

וְהִרְגִינוּ גוֹיִם עַמּוֹ⁴³

וְכִפֵּר אֲדָמָתוֹ עַמּוֹ:

וְנֶקֶם יִשְׁיב לְצָרָיו

44:Moshe came and spoke all the words of this song in the hearing of the people, he and Yehoshua the son of Nun.

וַיָּבֵא מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַשִּׁירָה־הַזֹּאת בְּאָזְנֵי⁴⁴

45: Moshe concluded speaking all these words to all Yisrael;

הָעַם הוּא וְהוֹשַׁע בֶּן-נּוּן: ⁴⁵ וַיִּכַּל מֹשֶׁה לְדַבֵּר אֶת-כָּל-

46: He said to them, Set your heart to all the words which I testify before you this day, which you shall command your children, so that they observe to do all the words of this Teaching.

הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל-כָּל-יִשְׂרָאֵל: ⁴⁶ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם שִׁימוּ

לְבַבְכֶם לְכָל-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אֲנֹכִי מַעֲיִד בְּכֶם הַיּוֹם

אֲשֶׁר תִּצְוֶם אֶת-בְּנֵיכֶם לְשֹׁמֵר לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-דְּבָרֵי

47: For it is no vain thing for you; because it is your life, and through this thing you shall prolong your days in the land, whither you go over the Yarden to possess it.

הַתּוֹרָה הַזֹּאת: ⁴⁷ כִּי לֹא-דָבָר רֶק הוּא מִכֶּם

כִּי-הוּא חַיֵּיכֶם

וּבְדָבָר הַזֶּה תִּאָּרְכוּ יָמִים עַל-הָאָדָמָה אֲשֶׁר אַתֶּם

עֹבְרִים אֶת-הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ:

48: The LORD spoke to Moshe that same day, saying,

⁴⁸ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בְּעֵצִים הַיּוֹם הַזֶּה

49: Get you up into this mountain of Avarim, to Mount Nevo, which is in the land of Moav, that is over against Yericho; and see the land of Canaan, which I give to the children of Yisrael for a possession;

לֵאמֹר: ⁴⁹ עֲלֵה אֶל-הַר הָעֵבְרִים הַזֶּה הַר-נֹבֹ

אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ מוֹאָב אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי יְרִיחוֹ וּרְאֵה

אֶת-אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל

50: and die on the mountain whither you go up, and be gathered to your people, as Aharon your brother died on Mount Hor, and was gathered to his people:

לְאַחֲזָהּ: ⁵⁰ וּמָת בְּהַר אֲשֶׁר אַתָּה עֹלֶה שָׁמָּה

וְהֶאֱסַף אֶל-עַמִּיךָ כַּאֲשֶׁר-מָת אַהֲרֹן אַחִיךָ

51: because you trespassed against Me in the midst of the children of Yisrael at the waters of Merivah of Kadesh, in the wilderness of Tzin; because you didn't sanctify Me in the midst of the children of Yisrael.

בְּהַר הַהָר וַיֶּאֱסַף אֶל-עַמּוּי: ⁵¹ עַל אֲשֶׁר מְעַלְתֶּם

בִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִי-מְרִיבַת קְדֵשׁ

מִדְּבַר-צִן עַל אֲשֶׁר לֹא-קְדַשְׁתֶּם אוֹתִי בְּתוֹךְ

52: For you shall see the land from afar; but you shall not enter there, into the land which I give the children of Yisrael.

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: ⁵² כִּי מִנֶּגֶד תִּרְאֶה אֶת-הָאָרֶץ וְשָׂמָּה

לֹא תָבוֹא אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-אֲנִי נֹתֵן לְבְנֵי

יִשְׂרָאֵל:

כִּי־מִגֶּפֶן סֹדִם גִּפְנֹם³²

עֲנִבְמוּ עֲנִבֵי־רוֹשׁ

חֲמַת תְּנִינִם יִינֹם³³

הֲלֹא־הוּא כַּמָּס עֲמָדִי³⁴

לִי נֶקֶם וְשִׁלֹּם³⁵

כִּי קָרוֹב יוֹם אִיָּדָם

כִּי־יִדִין יְהוָה עִמּוֹ³⁶

כִּי יִרְאֶה כִּי־אֲזַלֶּת יָד

וְאָמַר אֵי אֱלֹהֵימוֹ³⁷

אֲשֶׁר חֲלָב זִבְחֵימוֹ יֹאכְלוּ³⁸

יִקְוִמוּ וַיַּעֲזֹרְכֶם

רְאוּ | עַתָּה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא³⁹

אֲנִי אֲמִית וְאֲחִיָּה

וְאִין מִיָּדִי מִצִּיל:

וְאֲמַרְתִּי חֵי אָנֹכִי לְעֵלָם:

וּמִשְׁדַּמַּת עֵמְרָה

אֲשַׁכֵּלֶת מְרֹרֶת לְמוֹ:

וְרֹאשׁ פְּתָנִים אֲכֹזֵר:

חֲתוּם בְּאוֹצְרֹתַי:

לְעֵת תְּמוּט רַגְלָם

וְחָשׁ עֲתֹדֶת לְמוֹ:

וְעַל־עַבְדֵּי יִתְנַחֵם

וְאָפֶס עֲצוּר וְעִזּוּב:

צוּר חֲסִיו בּוֹ:

יִשְׁתּוּ יַיִן נְסִיכָם

יְהִי עֲלֵיכֶם סִתְרָה:

וְאִין אֱלֹהִים עֲמָדִי

מִחֲצִתִּי וְאֲנִי אֶרְפָּא

כִּי־אֶשָּׂא אֶל־שָׁמַיִם יָדִי⁴⁰

וְתֹאחֲזוּ בְּמִשְׁפַּט יְדֵי
וְלִמְשַׁנְּאֵי אֲשֶׁר־לָם׃
וְחִרְבֵי תֹאכְלֵי בְּשׂוֹר
מִרְאֵשׁ פְּרַעוֹת אוֹיֵב׃
כִּי דַם-עֲבָדָיו יִקּוּם
וְכִפֹּר אֲדַמְתּוֹ עִמּוֹ׃

41 אִם-שְׁנוֹתַי בְּרַק חִרְבֵי
אֲשִׁיב נָקָם לְצָרָי
42 אֲשַׁכִּיר חֲצֵי מִדָּם
מִדָּם חָלָל וְשִׁבְיָה
43 הִרְגִינוּ גוֹיִם עִמּוֹ
וְנָקָם יִשָּׁיב לְצָרָיו

44 וַיָּבֵא מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת-כָּל-דִּבְרֵי הַשִּׁירָה-הַזֹּאת בְּאָזְנֵי
הָעָם הוּא וְהוֹשַׁע בֶּן-נּוּן׃ 45 וַיִּכַּל מֹשֶׁה לְדַבֵּר אֶת-כָּל-
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל-כָּל-יִשְׂרָאֵל׃ 46 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם שִׁימוּ
לְבַבְכֶם לְכָל-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אֲנִי מַעֲיֵד בְּכֶם הַיּוֹם
אֲשֶׁר תִּצְּוּם אֶת-בְּנֵיכֶם לְשַׁמֵּר לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-דִּבְרֵי
הַתּוֹרָה הַזֹּאת׃ 47 כִּי לֹא-דָבָר רַק הוּא מִכֶּם כִּי-הוּא תִּיְיָכֶם

וּבְדַבֵּר הִזָּה תִּאָּרִיכוּ יָמִים עַל-הָאָדָמָה אֲשֶׁר אַתֶּם
עֹבְרִים אֶת-הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרַשְׁתָּהּ׃
48 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה

לֵאמֹר׃ ⁴⁹עֲלֵה אֶל־הַר הָעֵבְרִים הַזֶּה הַר־נֹבֹ
 אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ מִזְבֵּחַ אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי יְרֵחוֹ וְרָאֵה
 אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
 לְאֶחָזָה׃ ⁵⁰וּמַת בְּהַר אֲשֶׁר אַתָּה עֹלָה שָׁמָּה
 וְהֶאֱסַף אֶל־עַמֶּיךָ כַּאֲשֶׁר־מִתְּ אֶהְרֹן אַחִיךָ
 בְּהַר הָהָר וַיֶּאֱסַף אֶל־עַמֵּיו׃ ⁵¹עַל אֲשֶׁר מֵעַלְתֶּם
 בִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִי־מְרִיבַת קִדְשׁ
 מִדְּבַר־צֶן עַל אֲשֶׁר לֹא־קִדַּשְׁתֶּם אוֹתִי בְּתוֹךְ
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ ⁵²כִּי מִנְּגַד תִּרְאֶה אֶת־הָאֶרֶץ וְשָׁמָּה
 לֹא תָבוֹא אֶל־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר־אֲנִי נֹתֵן לְבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל׃

כי מגפן סדם גפגם
עגבמו עגבי רוש
זזמת תגגם ייגם
הלוא הוא כמס עמדי
לי גקם ושכלם
כי קרוב יום אידם
כי ידין יהוה עמו
כי יראה כי אזלת יד
ואמר אי אלהימו
אשר זזלב זזזימו יאכלו
יקומו ויעזרכם
ראו עתה כי אני הוא
אני אמית ואחיה
ואין מידי מציל
ואמרתי זזי אנכי לעלם

ומשדמת עמרה
אשכלת מררת לבו
וראש פתגים אכזר
זזתום באוצרתי
לעת תמוט רגלם
וזזש עתדת לבו
ועל עבדיו יתגזזם
ואפס עזור ועזוב
זזור זזסיו בו
ישזתו ייז גזסיכם
יהי עליכם סתרה
ואין אלהים עמדי
מזזזתי ואני ארפא
כי אשא אל שמים ידי

ותאזוז במשפטי ידי
וכלמשנאי אשכם
וזרבי תאכל בשר
מראש פרעות אויב
כי דם עבדיו יקום
וכפר אדמתו עמו

אם שגותי ברק זרבי
אשיב נקם לצרי
אשכיר חצי מדם
מדם זכל ועביה
הרגינו גוים עמו
ונקם ישיב לצריו

ויבא משה וידבר את כל דברי השירה הזאת באזני
העם הוא והושע בן גון ויכל משה לדבר את כל
הדברים האלה אל כל ישראל ויאמר אלהם שיימו
לבבכם לכל הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום
אשר תצום את בניכם לשמר לעשות את כל דברי
התורה הזאת כי לא דבר רק הוא מכם כי הוא זי"כם
ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה אשר אתם
עברים את הירדן שמה לרשתה
וידבר יהוה אל משה בעצם היום הזה

לֵאמֹר עֲלֵה אֶל הַר הָעֹבְרִים הַזֶּה הַר גְּבוּ
אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ מוֹאָב אֲשֶׁר עַל פְּנֵי יְרֵחוֹ וּרְאֵה
אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
לְאֻזָּזָה וּמֵת בְּהַר אֲשֶׁר אַתָּה עֹלֵה שָׁמָּה
וְהֶאֱסַף אֶל עַמִּיךָ כְּאֲשֶׁר מֵת אֶהְרֹן אֹזִיזִיךָ
בְּהַר הָהָר וַיֶּאֱסַף אֶל עַמּוּיֹו עַל אֲשֶׁר מֵעַלְתֶּם
בִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִי מְרִיבֹת קִדְשִׁי
מִדְּבַר צִן עַל אֲשֶׁר לֹא קִדְשִׁתֶּם אוֹתִי בְּתוֹךְ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי מִנְגִּדְתֶּם אֶת הָאֶרֶץ וּשְׁמָה
לֹא תָבוֹא אֶל הָאֶרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לְבְנֵי
יִשְׂרָאֵל